

Česká republika se na Vítkově rozloučila s armádním generálem Tomášem Sedláčkem.

04.09.2012

V devadesáti čtyřech letech zemřel 27. srpna armádní generál Tomáš Sedláček. Narodil se ve stejném roce, kdy vznikla Československá republika, jako důstojník prvorepublikové armády bojoval v československých zahraničních jednotkách na východní i západní frontě. V padesátých letech byl odsouzen k doživotí za velezradu, prošel nejhrošími kriminály a uranovými doly, dočkal se amnestie i rehabilitace. Celý jeho život byl naplněním pohnutého, mnohdy tragického, ale i hrdinského osudu naší země.

Tomáš Sedláček se narodil v roce 1918, jeho otec byl příslušníkem Československé armády a maminka náčelnicí v místní organizaci Sokola, byl vychován k sokolské kázni a vlastenectví. V roce 1937 nastoupil na vojenskou akademii v Hranicích na Moravě, po okupaci se vydal přes celou Evropu do francouzského Agde, kde se připojil k československé zahraniční jednotce. Po výcviku v Británii byl převelen na východní frontu, se svojí jednotkou zasáhl i do bojů o Duklu a po potlačení Slovenského národního povstání byla při dramatickém ústupu přes zasněžené Tatry celá jeho rota rozprášena. Po válce Sedláček dostudoval, stal se učitelem na vojenské akademii a odmítl vstup do komunistické strany. Zatčení a perzekuce komunistickými orgány na sebe nenechaly dlouho čekat. Po desetiměsíčním vyšetřování byl ve vykonstruovaném procesu v roce 1952 odsouzen za velezradu na doživotí. Jeho muklovská pouť vedla přes Valdice, Mírov, Leopoldov do uranového lágru Bytíz. Na svobodu se dostal díky amnestii v roce 1960, rehabilitace se ovšem dočkal až po roce 1989. Následně působil jako předseda Československé obce legionářské a spoluzakládal Konfederaci politických vězňů. Byl nositelem Řádu T. G. Masaryka, Řádu M. R. Štefánika, dvou válečných křížů, a medaile za chrabrost.

„Osobnost generála Sedláčka představuje pro českou společnost nesmírně silnou a inspirativní postavu, která se doslova zasloužila o naši vlast. Měla jsem možnost se s generálem Sedláčkem setkat a musím přiznat, že jeho optimistický pohled na svět spolu s obrovskou vnitřní silou na mne udělaly velký dojem. Nikdy se nedal zlomit těžkými zkouškami, které jej potkaly jak za druhé světové války, tak v komunistických kriminálech. Neměli bychom proto zapomenout na jeho slova, že naše svoboda není zadarmo a že stála obrovské oběti,“ uvedla u příležitosti státního pohřbu na Vítkově starostka Prahy 3 Vladislava Hujová.